

Mellem fortvivlelse og håb

Den sidste måned har på mange måder været præget af kulturministerens opfordring til at deltage i debatten om kulturpolitikens fremtid. Mange mennesker har engageret sig på mange forskellige måder i debatten. Det er fantastisk! For at kunne påvirke noget, må man tro på evnen til at kunne udvikle sig. Man skal også forstå hele det system, der indeholder betingelserne for det liv vi skal leve, for det samfund vi er en del af, og for den kultur vi skaber og former. For at kunne udvikle, skal du sige farvel til det, der ikke virker. Der er ingen vej udenom.

Som kunstnere ejer vi vores arbejde, skabt af "fri vilje". Samarbejde er vores uformelle infrastruktur. Sammen må vi insistere på den ønskelige inert, der gør det muligt at arbejde med det, der kræver tid. Kunst. Her spiller Dansehallerne en vigtig rolle. Som institution

mener jeg, at vi skal bidrage til kontinuitet i arbejdsprocesserne og sikre, at der er arbejdspladser, uddannelse, efteruddannelse og et kollegialt miljø, der skal udvikles, så vi når de mange. Publikum. Alt det vi så gør sammen bliver gemt i vores bevidsthed. Som aflejringer samles oplevelser og erfaringer til viden, som bidrager til en kollektiv bevidsthed. Når vi udtrykker et fælles politisk eller kunstnerisk behov, skal det helt enkelt have en effekt.

Alle lever og arbejder i en sammenhæng. I dag kæmper vi ikke kun for vilkårene for kunstnerisk udvikling, men også for retten til et møde med kunst. De cirka 200 professionelle kunstnere, der er medlemmer af Dansehallerne, repræsenterer mange forskellige tilgange, genrer, æstetiske udtryk, men også mange forskellige nationaliteter. I vores programlægning lægger vi også vægt på at vise internationale kunstnere og gæstespil. Ved at møde det og dem, vi ikke kender i forvejen beriger vi os selv med nye kulturelle og kunstneriske oplevelser.

Martin Henriksen (medlem af DF) og udlændingeordfører udtaler i Politiken 9. maj 2018, at "*Hvis det stod til DF, skulle langt flere ud og langt færre ind*" (i Danmark, min bemærkning). Men det er ikke bare indvandrere og flygtninge, der her betegnes som problemet, men også sådan en som mig, dvs. arbejdskraftindvandrere. Ifølge Martin Henriksen tager vi jobbet fra danskerne, tvinger priserne op og nedbryder det danske sprog ... Dette satte en masse tanker i gang hos mig, men så glemte jeg det, indtil jeg en uge senere deltog i *Topmøde om Dansk kunstpolitik - i en globaliseret verden* på Christiansborg arrangeret af Dansk Kunstnerråd, Kulturmødet Mors og Have Kommunikation. Der sad jeg i fællessalen og tænkte på, om jeg f.eks. som ikke-dansker havde ret til at udtale mig og deltage i debatten.

På dette topmøde på Christiansborg var der snak om dansk kunst og kultur, om den danske kulturarv og de gamle kulturinstitutioners betydning. Ikke meget om det moderne, innovative eller eksperimentelle. Ikke meget om kunst, der stimulerer, provokerer og interagerer. Det, som bidrager til dannelsen af landet fremadrettet. Ifølge den DF-repræsentant, som deltog i debatten på Christiansborg, er det kun den kunst, der kan samle nationen og folket, der er vigtig. "*Man skal give folk, hvad folk vil have.*" Men hvis man udelukkende får det, som man allerede ved i forvejen og føler, så bliver man simpelthen dum. Både DF og LA-repræsentanterne sagde på topmødet, at staten ikke skulle subsidiere kunst. Den skal leve på markedsvilkår. Så uvidende! Så den overordnede debat, som jeg indledningsvist beskrev, bliver nu endnu vigtigere for at fremføre de forskellige tanker og forslag, som muligvis kunne give ministeren en bedre forståelse af, hvad samtidskunst skal formidle.

Solen skinner og sommeren nærmer sig. Mange sanser bliver blødgjort i varmen, men vi må

ikke lade os forføre af alt det smukke. Der er stadig lidt tid til, at ministeren lukker forslagskassen. Så hvis du ikke har sagt det, du har på hjerte, så er der stadig åbent for input! I Dansehallerne gør vi det hver dag, i forestillinger, i debatter og i de nære samtaler med alle der vil...

Efva

PS. Efter topmødet på Christiansborg, er der blevet oprettet et rådgivende udvalg indenfor Kulturmødet Mors, bestående af medlemmer, der er højt specialiserede og kendt for deres brede indsigt, evne til at se sammenhænge, skabe visioner og inspirere dansk kunst- og kulturliv. Det rådgivende udvalg består af 17 kvinder og 27 mænd. Men det virker heller ikke til at være et problem ...

Hver måned skriver Dansehallerne kunstneriske leder Efva Lilja et indlæg med refleksioner over kunsten og dens betydning i vores samfund og samtid. Indlægges bringes i Dansehallerne nyhedsbrev samt på dansehallerne.dk